

selvfølgelig optages på den officielle dagsorden. Men ministeren orienterede om det, og der var ikke et flertal i udvalget, som støttede Enhedslistens krav om, at der skulle være et mandatgrundlag; der var et flertal i udvalget, som bakkede ministerens måde at forhandle på op. Det synes jeg var forkert, men det gjorde man altså.

Så jeg har altså ikke sagt, at ministeren snyder. Jeg har bare sagt, at den fremgangsmåde, som blev valgt, efter min opfattelse ikke var tilfredsstillende. Så jeg håber i hvert fald, vi på det punkt kan slutte debatten uden at være uenige.

Men som sagt: Jeg takker for, at de argumenter, der er fremlagt, trods alt begynder at gøre indtryk, og jeg håber, at partierne vil fortsætte diskussionen i en lidt mere saglig tone, end de indledte debatten her med.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har tid hele dagen, hvis hr. Keld Albrechtsen ønsker denne pingpong.

Det er jo ikke første gang, jeg har sagt, det er frivilligt at indgå den type aftaler. Det er sagt hundrede tusind gange, og det ligger i kortene. Man kan ikke lave et valutaarrangement, som ikke er frivilligt; det er simpelt hen en insinuation, som vildleder befolkningen.

Til allersidst skal jeg sige, at når jeg bad om et møde i Europaudvalget forud for det uformelle økofinrådsmøde, skyldtes det, at dagsordenspunktet på det uformelle møde – det kunne være rart, hvis hr. Keld Albrechtsen ville høre efter, hvad jeg siger, eftersom det er hr. Keld Albrechtsens indlæg, jeg svarer på, men hvis jeg skal tro på den ihærdighed, der bliver udvist fra hr. Keld Albrechtsens side, vil jeg godt vente lidt, indtil der er klar bane til at høre efter – altså når jeg gik i Europaudvalget før det uformelle økofinrådsmøde, var det, fordi det tema er så ømfindeligt, og fordi der er så mange muligheder for misforståelser og alt muligt andet. Jeg overservicerede Europaudvalget, for der foregår ikke den type forhandlinger, som hr. Keld Albrechtsen pådutter mig. Der er en løbende drøftelse af en lang række meget indviklede, komplekse og besværlige ting, og der er ikke engang et færdigt koncept på området endnu.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hele debatten startede sådan set med, at hr. Keld Albrechtsen ligesom antydede, at der var nogle, der fiflede. Jeg synes, debatten mere end noget andet har afklaret, hvem det er, der forsø-

ger at fifle, og det er ikke økonomiministeren og heller ikke de partier, som har givet økonomiministeren mandat, efter at hun har fremlagt tingene i alle detaljer i fuldstændig åbenhed. Jeg kan faktisk ikke komme i tanke om en minister, der kommer til Europaudvalget og lægger kortene så grundigt på bordet som netop økonomiministeren.

Jeg mener heller ikke, at økonomiministeren har sagt noget under denne debat, som ikke allerede er velbekendt for ethvert medlem af Europaudvalget. Og da hr. Keld Albrechtsen jo er et af de flittige medlemmer af Europaudvalget, så er det igen et forsøg på fifleri, når hr. Keld Albrechtsen efter økonomiministerens andet indlæg forsøger at fremstille det, som om økonomiministeren nu begynder at lade sig påvirke af nogle argumenter fra Enhedslisten. Det, der har været sagt af økonomiministeren under denne debat, er det, vi diskuterer i Folketingets Europaudvalg efter at have fået en fuldstændig åben og meget grundig forelæggelse af problemstillingerne fra økonomiministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige til hr. Stavad, at hvis det kan genere nogen, og hvis man er så følsom i regeringspartierne, når jeg kommer til at sige, at jeg kan mærke, at nogle af de argumenter, jeg har brugt, gør indtryk, kan hr. Stavad og ministeren komme med deres tilkendegivelser, uden at jeg på nogen måde skal antyde, at jeg har været med til at påvirke dem i en positiv retning. Hvis det er et problem, skal jeg forsøge at undlade at gøre det fremover, for jeg vil hellere have tilkendegivelserne. Jeg skal forsøge at være meget følsom i den slags sager, således at det, jeg kaldte det socialdemokratiske prestigeproblem, der åbenbart er et lidt kraftigt problem, kan håndteres.

Blot til præcision af den fremgangsmåde, der har været i udvalget, vil jeg sige, at jeg ikke mener, ministeren har forsømt at orientere udvalget, men at jeg mener, fremgangsmåden var forkert. Der burde have været givet et mandat, det blev vi så ikke enige om, og denne debat burde have været her i Folketinget, inden mandaterne blev givet.

Så vidt står jeg fast på mine synspunkter, men jeg har noteret mig, at hr. Stavad og ministeren har en anden opfattelse af det spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.